

[**Aksel Møller.**]

heden på, at det næppe er rigtigt, når det hævdes, at man i et udvalg kan give afkald på at afgive en tillægsbetænkning. Således som jeg læser forretningsordenen, må jeg forstå den på den måde, at man, når man stiller ændringsforslag, også har pligt til at afgive en tillægsbetænkning. Denne tillægsbetænkning er ikke kommet i dette tilfælde, og allerede derfor kunne man nedlægge indsigelse imod, at lovforslagene, når så mange ønsker deres behandling udsat, behandles så hurtigt, som flertallet nu ønsker at gøre det.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der på den trykte dagsorden står, at der foreligger tillægsbetænkninger på blad nr. 276 og 277. Hvorvidt udvalget ønsker at afgive tillægsbetænkning, må udvalget afgøre; det kan ikke afgøres her i salen.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Må jeg blot rette en henvisning til den højtærede justitsminister. Den højtærede minister skal jo være og er vel repræsentant for den stringente tænkning. Den højtærede minister udtalte før, at hvis han havde ringeste udsigt til en øget tilslutning i dette høje ting, havde han intet at indvende imod en kortere udsættelse af vedtagelsen af lovforslagene. Jeg må opfatte udtalelserne fra formanden for det konservative folkeparti og fra dette partis ordfører som udtryk for, at den højtærede minister eventuelt vil kunne få yderligere tilslutning, og derfor forstår jeg ikke, at vi bliver ved at debattere sagen. Man bør give denne udsættelse.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Denne sag er jo i virkeligheden en sag med perspektiver for fremtidig behandling af ændringsforslag, der stilles til tredje behandling af et lovforslag. Jeg gør opmærksom på, at i forretningsordenens § 8, stk. 7, hedder det:

„Når en sag, som skal til efterfølgende behandling i tinget, er færdigbehandlet i udvalget, afgiver dette en betænkning eller . . . tillægsbetænkning.“

Når der stilles ændringsforslag, er en sag

ikke færdigbehandlet, og den tillægsbetænkning, som vor dagsorden omtaler, er en tillægsbetænkning, som ikke tager hensyn til den omstændighed, at der senere har været afholdt udvalgs møder, hvorom formanden for udvalget og udvalget havde en pligt til at afgive en tillægsbetænkning.

Formanden: Må jeg gøre opmærksom på, at her i tinget foreligger der tillægsbetænkninger i overensstemmelse med forretningsordenens bestemmelser på fuldtud lovlig måde. Hvorvidt udvalget ønsker at afgive en omtrykt eller supplerende tillægsbetænkning, afgør udvalget selv; i dette forhold er udvalget suverænt, og det spørgsmål kan ikke behandles under denne sag.

(Kort bemærkning).

Udvalgets ordfører (Nina Andersen): Det er måske ikke helt klart, hvad en enkelt har sagt eller ikke har sagt i det udvalgs møde i onsdags, hvor man vel kan sige at gemytterne var temmelig oprevne. Men fast står det, at udvalgets formand har sagt: vi kan afgive en ekstra tillægsbetænkning i dag, hvis det ønskes. Der blev svaret: det ønsker vi ikke — hvorefter udvalgets formand sagde: så må det blive ministeren, der stiller ændringsforslag. Og således blev det altså.

(Kort bemærkning).

Kristen Amby: Jeg vil gerne gøre en kort bemærkning til den ærede ordfører for udvalget, fru Nina Andersen. Før påstod den ærede ordfører, at jeg balstyrisk simpelthen havde sagt: jeg vil ikke skrive tillægsbetænkning! Jeg har selv givet en fremstilling her, hvoraf det fremgår, at jeg ikke kunne være med til at skrive nogen tillægsbetænkning; og hvorfor? Fordi de ændringsforslag, det drejede sig om, først forelå for mig kl. 13³⁰ og ikke var blevet behandlet i min gruppe. Hvordan kan man så forlange, at jeg skal være med til at skrive tillægsbetænkning? Og det var jo åbenbart nødvendigt at få det gjort den dag; man kunne altså ikke vente med det til næste dag. Skal det virkelig anvendes imod mig, at jeg har sagt: jeg kan og vil ikke være med til at skrive en tillægsbetænkning, når jeg ikke har forelagt